

A Tatabányai Evangélikus Egyházközség információs hírlevele. Alapítva Urunk 1992. esztendejének adventjében. Megjelenik havonta. Kapják a gyülekezet tagjai és Tata vonzáskörzetének evangélikussága – valamint az érdeklődők. Készült: 200 példányban. Kiadó: Franko Mátvás evangélikus lelkész. Tel./Fax: 34-487-834 E-mail: frankom@axelero.hu

Pünkösdi toronyzene

Ismár ötödik éve, hogy gyülekezetünk egyik presbiterének, Varga Istvánnak az ötlete alapján Pünkösöd ünnepén este különös zenei élményben lehet részünk. A „félévtizedes múlt” tradícióvá érlelte e szép kezdeményezést, s a visszatekintés természetesen igénye révén megszületett e beszélgetés is.

Mi indította el bennetek e szép terv megvalósítását?

István: Egyszerűen a mindennapok élettere, környezete. Ha kimegyünk a kertünk végébe, kőhajításnyra van a kálvária-domb – ha ugyanott balra nézek, akkor a kilátótoronyba ütközik a tekintetem. Egyszerűen szépek találok a látványt, amit különössé, mindig újja tesz a fény és a felhők változatos játéka.

Kati: Amikor még gyakorlatilag semmi nem volt itt – leszámítva egyetlen régi nyugágyat – gyakran kiültem a kertbe, nézgettem a tornyot, s arra gondoltam milyen jó lenne megszoztani másokkal is ennek az örömét...

István: Amikor először felvetődött a gondolat „toronyzene”, mindenféleképpen természetes, erősítés nélküli hangszerekben kezdtünk el gondolkodni. Segítséget jelentett, hogy István fiunk ezidőtájt kezdett el komolyabban fújni a Tatabányai Református Rézfúvós Együttesben. Legelőször *Cselédes Sanyit* kerestem meg, akinek szintén megtetszett az ötlet, s csakhamar kipróbálták a

„lehetőségeket”. Az első számok elfúvása után együtt örültünk és nyugtáztuk *Márkus Misivel*, hogy még az Öreg tó

túlfalán is jól hallható a néhány instrument hangja.

Ettől a pillanattól éreztük, hogy érdemes lesz ezért dolgozni. Már rögtön a kezdésnél – jöhetett alig félórás repertoárral indítottuk újjára a toronyzenét – ráadást kértek. *Varga Miklós* barátom szaladt fel a toronyba, közvetíteni a kérést.

Úgy tűnik, jó választás volt, hogy az esti órákban tartsuk meg ezeket a koncerteket. Ilyenkor csendesedik el a város, de még az utcán emberek vannak. Általában az időjárás is kedvező, az igaz hogy Pünkösöd ünnepére „mozgó-ünnep” lévén néha korábbra esik, s ilyenkor elkél a meleg pulóver.

Ha értékelni kell az elmúlt öt évet mit említenél meg?

Mindazt, amit eredmények tarthatunk. Az bizonyos, hogy a *Márkus Mihály* vezette rézfúvós együttes rendszeresen viszsztatér alkalmai között ez a legnagyobb publicitású. Erre

hosszú hónapokat készülni kell, a gyakorláson keresztül sokat nyernek a tagok, melyek között az evangélikusságunk is képviseltetik... de, nemcsak a közösségi élményre gondolok, hanem például

arra is – hadd legyen személyes újra –, hogy István fiunk itt döntötte el hogy a zenei pályát választja élethivatásul.

Eredménynek tartom, hogy sokan sajátjuknak érzik és támogatják ezt az alkalmat. A helyi *Önkormányzaton* kívül a *Bábolna Technika Kft.*, a *Bethesda Bt.*, a *KONTAKT Villamossági Szaküzlet*, a *Tatakert Bt.* és a *TERRANOVA Tatabányai Márkakereskedés* is. A millenniumi rendezvények sorában is elismerést kaptunk, amikor kisebb támogatást nyertünk. Jólleső érzés volt tudni, hogy a több ezer pályázó közül minket is érdemesnek tartottak a támogatásra. Mindezen túl a közösség-teremtő és ápoló szerepét kell megemlítenem ennek a zenei rendezvénynek. Tudom – és hallom is a taps, a tetszésnyilvánítás révén –, hogy a környék kertjeiben baráti társaságok szerveződnek erre az eseményre. Ahogyan nálunk is előkerült a bogrács, s *Andorka Feri* barátunk több mint 70 főre főzött, ugyanúgy máshol is a késő estebe nyúló baráti beszélgetés, együttlét bevezetése volt a pünkösdi toronyzene.

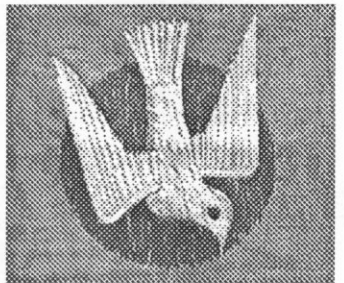
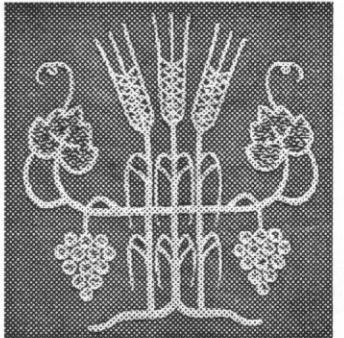
Bízom benne, hogy a lelkesedés (pl. a díszkivilágítás mindenkori fel- és leszerelése ill. egyéb technikai segítség) a támogatók részéről továbbra is megmarad. A visszajelzések alapján tudom, hogy már várják a következő toronyzenét is. Örülök, hogy jegyzett alkalmává váltunk a tatabányai kulturális életnek. Remélem, egyre nagyobb figyelemmel követik mindazok munkáját, akik révén minden esztendőben létrejöhét a pünkösdi toronyzene Tatán.

fm

Kapucinus testvérek ajándéka

Németországból oltár- és szószékterítőket kaptunk a tatabányai kapucinus atyák közvetítésével. A 4 db-ból álló (ebből három az alábbi képeken látható) kézi hímzésű oltár ill. szószék-feltétek szinte módosítás nélkül beilleszthetőek mindennapos evangélikus liturgiai rendünkbe. Az ajándékot a napokban vettük át feleségemmel együtt *János atyától* és *Otmár atyától*. Hálás köszönettel fogadtuk a nemes felajánlást, melyet a testvéri együttélés és az ökumené szép gesztusaként is vesszünk.

Az oltárterítők szimbolikájára következő számainkban még visszatérünk – bemutatva egyéb egyházi textíliáinkat is.

„Add nekem a szívedet, fiam, és tartsd szemed előtt utaimat.“ – Péld 23,26

Konfirmációi ígém ez, ami gyakran eszembe jut. Vajon tudatosan választotta konfirmáló lelkészem, a képen látható *Zátonyi Pál*... vagy „véletlen“ csak? Bátorítani akart csupán, engem mint egyetlen fiút a tiszta evangélikus falu maroknyi konfirmáló csapatában, akik vállalták a konfirmáció nyilvánosságát 1974-ben? Két éves előkészítés után érkezett el a nap. Megvallom, semmire nem emlékszem belőle. Az iskolában örsvezető is voltam, s igen kínos volt számomra a „kettős ügynökség“. A kép bal felső sarkában található *Gráfik Mari* fejét copfjánál fogva verte egymásután többször a táblához egykori számtantanárom, úttörő-csapatvezetőm. „Nem kellene a templomba járnod, több időd lenne a számtanra, s akkor értenéd!“ – üvöltötte. Hozzám valamiért mindig jó volt, de a gombóc a torkomban sokáig megmaradt... engem is pofozhatnának a táblánál, én is járok templomba.

Megtörtént hogy vasárnap a parókia környékén találkoztam ateista tanárommal – kényszerűségből megkerültem a háztömböt, mintha máshova tartanék. Micsoda megkönnyebbülés volt „letudni“ ezt a két évet! Természetesen a konfirmációi ünnep után „lebuktam“, mert ugyan próbáltam tiltakozni, de szüleimmel együtt el kellett mennem a helyi presszóba fagyit enni – emelendő az ünnep fényét. Még ma is eszembe jut, amint kajánul vigyorogva kérdezte osztálytársam (H. Frici): „Csak nem voltál te is azon az izén?“ Csak annyit tudtam mondani: „Na és?“. A fagyit rögtön íztelenné vált a számban... de a határtalan öröm »végre vége van!«, kárpótolt a keserű élményért. A templomot évekig kerültem, még nagy ünnepeken sem mentem el...

Mire emlékszem a hittanórákból? Nem sokra, de két dologra világosan. Az egyik egy nagy pofon, amit azért kaptam lelkészemtől, mert valamit nem tanultam meg – talán nem olvastam el a hittankönyv apró betűs részét. A másik: Dávid és Góliát

Kopott fotó került kezembe. Konfirmációm (1974) emlékeit idézi bennem...

története, ahol is mély zengő hangjával Pali bácsi azt mondta: „Ez a filiszteus *irdatlan* erős volt...“ A „filiszteus“ is ismeretlenül csegett, az „irdatlan“ is furcsán, de a kettő együtt a templomkerti szerényen berendezett imaház egyetlen gyengén világító villanykörtejénél, a vaskályha édeskés csütörtökesti melegében valami hihetetlen nagy misztikus vonzással bírt...

Azután évekig kerültem az Isten Házát. Érettségim előtti napokban egyik éjszaka különös beszélgetésem volt kollégiumi szobatársammal, *Pintér Gabival*. Sok mindent el tudtam képzelni erről a hosszú hajú vagány srácról, akiről azt gondoltam ismerem – hiszen egy évig laktunk egy szobában –, de azt, hogy 12 éves kora óta katolikus pap szeretne lenni, az annyira hihetetlen, megfoghatatlan volt és titokzatos, mint az „irdatlanul erős filiszteus“...

Új világ tárult ki előttem. Életem meghatározó élményévé váltak a beszélgetések Gáborral, melyek késő éjszakába nyúltak. Gábor pap lett, tanár, jogász és a kánonjog tudója, majd Vatikán állam diplomataja. Engem pedig az ÚR ide szólított Tatára, itt tartom szem előtt az Ő útjait... de imádságban hordozzuk egymást.

Megvallom, olykor szívesebben vállalnám a templomkerítésen való átugrás (kikerülendő általános iskolai tanárommal a találkozást) múltó izgalmát, mint a hivatásos órálló (lelkész) útfigyelő állandó szolgálatát.

„Tartsd szemed előtt utaimat!“ parancsa azonban naponként megállít, vitába száll velem. Vargabetűs életrajzomba egyenes szakaszokat metsz, hogy megtanuljam mit jelent kegyelemből élni.

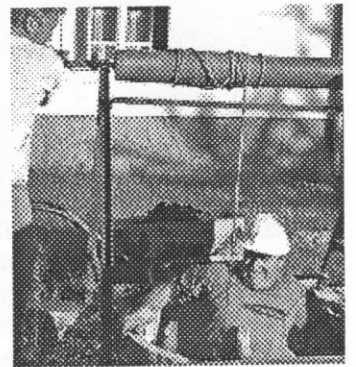
Kopott fotó előttem, rajta konfirmáló lelkészem, akit már rég magához hívott az Élet és Halál Úra. Arcok, s általuk feléledő érzések – bennem. Ebben a keddi jelenben, a múlton át titokzatos találkozás történik a jövőmet Formálóval. Felvillan a titokból valami: a régi láncszem (Pali bácsi) helyén most én állok, s talán valakit készítt már az én helyembe is... *útjait állandóan figyelteti.*

Templomunk környezetének rendbetétele, nemkülönben az egyre borsosabb vízdíj-árak készítették minket arra, hogy a templomkert egykori kútját kitisztítsuk. A nem mindennapi munkálatokra hárman (a képen látható *Havranszky Károly*, *Németh Ernő* és *Csizmazia György*) vállalkoztak. Eleddig mintegy 7 gyűrűnyi, azaz 7m³ salakos szemetet és hordalékot sikerült szívós munkával kiemelni. Vizünk már van, igaz nagyon kevés, de további szakipari beavatkozással locsálásra alkalmassá tudjuk tenni egykori kutunkat. Időközben lefektettem a locsolórendszer alapja-

it, s reménység szerint, mire beköszönt az igazi nyári meleg, működőképes kúttal tartathatjuk szépen templomunk környékét. Köszönöm mindenki munkáját, segítségét!

fm

HÍREK

Gerlingen és Tata közötti testvérvárosi kapcsolat 15 éves évfordulóján ünnepi ökumenikus istentisztelet került megrendezésre a református templomban. A sok zenei betéttel színesített istentiszteleten református részről *Dr. Márkus Mihály* német nyelven, evangélikus részről *Franko Mátyás* magyar nyelven tartott áhítatot az ünnepelő mintegy kétszáz fős gyülekezet előtt.

Lelkészcsalád a fent említett háromnapos testvérvárosi kapcsolat keretében egy gerlingeni zenész kisfiút szállásolt el.

Kerítés festése és lábazatának felújítása befejeződött. Köszönjük a *Csizmazia György* és felesége *Ilonka* felajánlását.

FIGYELEM!

HALAADO ÉS DICSÓÍTÓ NAP

Ez az a nap! Válaszd az életet!

BUDAPEST Kisstadion

2002. június 22.

Meghívó

Szalépes díjra, a helyszínen kártyával is megvásárolható.

Alkalmaink

Bibliaóra

Tanév ideje alatt csütörtökönként du. 6 órakor

Istentisztelet

Vasárnaponként de. 10⁰⁰ órakor

Jöjünk és hívogassunk másokat is!

EVANGÉLIKUSOKAT

KERESÉK!

Kérem mindazokat, akik tudnak a környezetükből evangélikusokról, hogy címüket juttassák el hozzám. Egy ilyen (kibővített) névsor alapján eljuttathatom körleveleimet/meghívóinkat hozzájuk is, hogy minél gyakrabban érje el őket a hívogató szó.